

Otkrivenje 12

1) Znak veliki pokaza se na nebu: žena obučena u sunce, i mesec pod nogama njenim, i na glavi njenoj venac od dvanaest zvezda. 2) I beše trudna, i vikaše od muke, i mučашe se da rodi. 3) Pokaza se drugi znak na nebu, i gle, velika crvena aždaha, koja imaše sedam glava, i deset rogova; i na glavama njenim sedam kruna; 4) Rep njen odvuče trećinu zvezda nebeskih, i baci ih na zemlju.

Aždaha stajaše pred ženom koja htjede da se porodi, da joj proždere dete kad rodi. 5) I rodi muško, sina, koji će pasti sve narode palicom gvozdеноm; i dete njeno bi uzeto k' Bogu i prestolu njegovom. 6) A žena pobeže u pustinju gde imaše mesto pripravljeno od Boga, da se onamo hrani hiljadu i dvesta i šezdeset dana. 7) I posta rat na nebu. Mihailo i anđeli Njegovi udariše na aždahu, i bi se aždaha i anđeli njeni.

8) I ne nadvladaše, i više im se ne nađe mesta na nebu. 9) I zbačena bi aždaha velika, stara zmija, koja se zove đavo i sotona, koja vara sav vasioni svet, i zbačena bi na zemlju, i anđeli njeni zbačeni biše s njom. 10) I čuh glas veliki na nebu koji govori: Sad posta spasenje i sila i carstvo Boga našeg, i oblast Hrista Njegovog; jer se zbacu opadač braće naše, koji ih opadaše pred Bogom našim dan i noć.

11) I oni ga pobediše krvlju Jagnjetovom i rečju svedočanstva svog, i ne mariše za život svoj do same smrti. 12) Zato veselite se nebesa i vi koji živite na njima. Teško vama koji živite na zemlji i moru, jer đavo siđe k vama, i vrlo se rasrdio, znajući da vremena malo ima. 13) I kad vide aždaha da zbačena bi na zemlju, gonjaše ženu koja rodi muško.

14) I ženi dana biše dva krila orla velikog da leti u pustinju na svoje mesto, gde će se hraniti vreme i vremena i po vremena, sakrivena od lica zmijinog.

15) I ispusti zmija za ženom iz usta svojih vodu kao reku, da je utopi u reci.

16) I pomože zemlja ženi, i otvori zemlja usta svoja, i proždre reku koju ispusti zmija iz usta svojih. 17) I razgnevi se zmija na ženu, i otide da se pobije sa ostalim semenom njenim, koje drži zapovesti Božije i ima svedočanstvo Isusa Hrista.

Poslednji stih 19. glave prikazuje završetke oba puta – Puta Spasenja i puta

propasti – konačni ishod dva ljudska smeru. Na blagoslovenoj strani je kovčeg Zaveta u Hristu; na drugoj strani je sud Božiji za zloupotrebu i odbijanje Božije blagodati. Slava i lepota svetosti i blagodati našeg Tvorca otkriva se vernima. Munje, grmljavine, galame, zemljotresi i strašan led – tuča – označavaju teške posledice verovanja sotonske obmane.

Posle otvaranja tolikih otkrivenja, naš Gospod nam iznosi još jednu priliku dubljeg zagledanja i jasnijeg razumevanja spasenja u Hristu, Božijem Sinu, ali i potpun neuspeh Neprijatelja.

1) Znak veliki pokaza se na nebu: žena obučena u sunce, i mesec pod nogama njenim, i na glavi njenoj venac od dvanaest zvezda. Ovo je zaista veliko čudo. U Otkrivenju to je samo jedno više. Koje otkrivenje u prethodnih 11 glava nije bilo čudno čudo? U Galatima 4: 26-31 Gornji Jerusalem je naša večna Mati. Svi iskupljeni u Hristu su slobodna deca slobodne Majke. U 2. Korinćanima 11: 2, Zajednica verujućih je čista devojka obećana Hristu.

U Isaiji 4: 1 pokvarene verske grupe žele samo Ime - da bi prikrile svoj nemoral i izopačenost; ali ne žele stvarnu Zajednicu sa Gospodom. U Isaiji 50: 1 naš Nebeski Otac naziva judejski narod majkom Judejaca i Svojom nevernom i pokvarenom suprugom. Naš Gospod govori Svom narodu kao Svojoj supruzi u Osiji 2. U Malahiji 4: 2-3 je obećanje da će pobožnima granuti Sunce pravde i zdravlje (ozdravljenje) biće na zracima Njegovim da pravedne učini pobednim.

U Jevrejima 11. glava je nedovršen spisak mnogih vernih; prvi spomenut je Avelj. U 40. stihu svi verni Hrišćani su priključeni prethodnicima saglasno sa rečima u Efescima 4: 4-13 za sva vremena – svim vernima. Ova blagodati nam je omogućena u Hristu i Njegovom zaslugom: Jedno telo, jedan Duh, kao što smo i pozvani u jednoj nadi zvanja svog. Jedan Gospod, jedna vera, jedno krštenje, Jedan Bog i Otac svih, koji je nad svima, i kroza sve, i u svima nama.

Nije li to Učenje našeg Spasitelja u Mateju 23: 34 i nadalje? Jedan je grešni naraštaj od Kajina do poslednjeg ubice; a jedan je naraštaj pravednika od Avelja do poslednjeg Hrišćanina. U Hristu svi koji veruju su Jedno Telo. U

Jovanu 4: 22 naš Spasitelj svedoči (Samarjanki) da je spasenje od Jevreja. U telesnom, istorijskom smislu, najveća pokvarenost i bezakonje takođe je od Jevreja (Jeremija 3: 7 i 10).

Naš Gospod je govorio njoj u videlu Jevanđelja o vernom Izrailju. Sav Izrailj je u Hristu iskupljen; od Avelja do kraja (Rimljanima 2: 28-29). Prikaz čudesne žene označava Zajednicu vernih, iskupljenih u Hristu pre i posle Njegovog svedočanstva u telu – na Golgoti. U životu na zemlji i u smrti tela, u trpljenju i radostima, svi pravoverni su u sunčanom sjaju Hristove pravednosti.

ON zaodeva Svoju Nevestu slavnom svadbenom odećom – Svojom savršenom pravednošću. Pred nama je divna Žena, Izabranica Jagnjeta (19: 7-8 i 21: 9-27), uzvišena je iznad meseca, krunisana je krunom od dvanaest zvezda. Dvanaest plemena Duhovnog, Vernog Izrailja svih vremena, obrezanih srca (Rimljanima 2: 28-29), Iskupljeni svih vekova, uma krunisanog Živom Rečju (Jovan 1); tako svedoče reči i dela dvanaest Hristovih apostola.

U Brojevima 10: 10 i 28: 11 je zakon posebnih prinosa Bogu u početku svakog ('mesečevog') meseca: taj dan je Novi Mesec. U 2. O Carevima 23: 5 i u Jeremiji 8: 2 su podatci o jevrejskim idolima i idolopoklonstvu suncu i mesecu... Ovaj prikaz potvrđuje da nas Hristova pravednost uzdiže iznad svakog obožavanja idola. Naš Neprijatelj je pobeđen, ali nije potpuno uklonjen.

Kad se divimo čudesnom spasenju blagodaću i zaslugom Božijeg Sina, naša vera i zahvalnost rastu, a naš svakodnevni život je obogaćavan plodovima Svetog Duha. Duša ispunjena videlom Jevanđelja Istine ne daje mesta Đavolskoj prevari i zamkama. Uticaj Protivnika je u svetu, u pobeđenim vernicima i lažnim veronaukama.

Ako smo u miru i radosti, đavo nastoji da nas ubedi u našu sopstvenu snagu i da nam optuži svakog učenika u nevolji da je sam kriv za teškoće u svom životu. Ako poverujemo Sotoni da smo mi snažni, vrlo brzo smo u njegovim klopama. Ako vidimo sebe u teškoćama i neuspesima, Opadač optužuje Boga nama: da nas je Bog ostavio. Gospod naš uči nas da svaki blagoslov i

dobar dar je od našeg Nebeskog Oca. To nam je Njegova blagodat u našem Spasitelju.

Izvan Božije blagodati u Hristu nema nikakvog dobra: ni mira, ni radosti, ni dobrog napredka; ostaje samo beda i jad. Nije nam korisno da postavimo mračne oblake naše nepokornosti između nas i pravednosti našeg Gospoda. Naše blagostanje i naša pobjeda nije u grehu; niti je u nama. Svo naše dobro je samo u našem Iskupitelju; nikad bez Njega. U Hristu, našem Spasitelju, mi smo istrajni u trpljenju, hrabri na bojištu, mudri u odabiranju i blagosloveni u svemu.

2-4) Žena beše trudna, i vikaše od muke, i mučala se da rodi. Pokaza se drugi znak na nebu, i gle, velika crvena aždaha, koja imala sedam glava, i deset rogova; i na glavama njenim sedam kruna; Rep njen odvuče trećinu zvezda nebeskih, i baci ih na zemlju. Aždaha stajala pred ženom koja htela da se porodi, da joj proždere dete kad rodi. To su dva velika znaka! Pred nama su dva velika čuda. Prvo čudo je veće od drugog čuda.

Napori i muke porođaja u ovom prikazu uključuju borbu i nastojanja svih pobožnih žena od vremena pramajke Eve i, Zajednica Gospodnjih, još od Nojeve porodice, do kraja. Sve takve matere bore se i muče za porod; i svi verni roditelji i praroditelji borili su se i mučili kroz život, u prinosima i u molitvama Svemogućem za Njegovu moć: da njihovi mlađi i najmlađi prime milost spasenja i blagodat vernosti do kraja svog svedočanstva; da budu videlo svetlu i so zemlji.

Ti napori uključuju: molitve, prinose, teške poslove, svedočenje Istine, protivljenje đavolu iznutra i spolja, trpljenje progonstva i mučeničku smrt. Tu su znoj, suze i krv svih vernih izbavljenih i sačuvanih milošću i blagodaću našeg Spasitelja: od predskazanja u Stvaranju 3: 14-15 – pobjeda našeg Izbavitelja, sve do Judine 14-15 – poslednji sud Boga našeg. Zaista je to čudo: Duh našeg Oca izbavlja grešnike od greha i smrti pa stvara naslednike Carstva Večnog Života.

Put je više puta trnovan i mučan. Bojno polje biva zaliveno krvlju mučenika. Verni svedoci Božiji su pobjednici jer je njihov Čuvar Duh Jagnjeta. Stari Protivnik, bog zla i prevare ustaje protiv krasnog delovanja spasenja našeg

Gospoda. Aždaja pretil Detetu na samom rođenju. Đavo je činio to isto u Kainovom srcu i životu. Avelj je uveden u Gospodnju slavu, ali Kain je uzeo na sebe okove sopstvene osude.

Sotona je upotrebio faraona da ubija Izrailjsku decu u Misiru. Zlikovac namerava da zadrži Izrailja u ropstvu i bedi. Nasuprot svojim planovima Neprijatelj odgaji Božijeg izbavitelja jer je Sam Bog izabrao, sačuvao, obučavao – obrazovao - i pozvao Mojsija da izvede narod iz ropstva i zlostavljanja. Mojsije nije bio nezavisan – samostalan – vođa; on je samo verno sledio savršeno vođenje našeg Spasitelja.

Vlasnici robova u Egiptu bili su robovi cara tame. Robovi robova oslobođeni su da obožavaju Istinitog i Večno Živog Boga. Nepomirljiv i uporan neprijatelj pretrpeo je poraz i smrt na mestu spasenja Izrailja. To veliko i divno čudo, ta krv Pashalna, deo je ovog velikog i veličanstvenog čuda u 12: 1-4. Sotona je pobeđen a naš Gospod je Pobjednik i proslavljen. U 2. O Carevima 11, đavo pokoljem uništava carsku porodicu. Nije bilo snage za odbranu.

Reč Božija bila je njihova odbrana pre nego što su tu Reč pogazili i odbacili. Milost i blagodat Svemogućeg bila je njihovo spasenje... Svojim preziranjem Svetoga sami su sebe srušili u provalije bezbožnosti. Grozna carica Gotolija, dostojna svojih bezbožnih roditelja, Ahava i Jezavelje, uspostavila je tiraniju bezbožnosti. Ali, Bog je izbavio Joasa, najmlađe dete umrlog cara, kad je Gotolija činila pokolj carske porodice.

Sedam godina krvave vladavine Gotolije, dete Joas raste sakriveno među Gospodnjim sveštenicima sačuvano od idolopoklonstva Gotolije, robinje i sveštenice samog Sotone. Po dogovoru sveštenika i vojnika dete Joas je pomazan i krunisan da bude car Judin, a zla kraljica je ubijena mačem. Carska porodična loza Davidova nije bila prekinuta, đavo je još jednom osujećen u nameri da onemogući doslovno ispunjenje Božijih obećanja.

Porođajni naponi Žene, zaodenate Suncem Hristove blagodati, nastavljaju se; a aždaja je ponovo pobeđena. Dete rođeno u 5. stihu zanavek je na najuzvišenijem prestolu. Njegov Duh radi u srcu, razumu i životu Njegovih iskupljenih i vernih svedoka; oni slede Božije Jagnje u borbi i trpljenju da Ga

proslavljaju sada i večno. Aždaja ima sedam krunisanih glava i deset rogova. Pojava čudovišta pokazuje Neprijatelja kao boga laži i obmane.

2. Petrova 1: 5-7 nam nalaže ozbiljno nastojanje da verujemo Jevanđelje i da svoju veru primenjujemo u delima pobožnosti, razumevanja, strpljenja i bratoljublja; a sve to u ljubavi našeg Gospoda; Koji nas blagosilja istrajnošću i napretkom za bolju službu i jaču Zajednicu u Hristovom Duhu. U razumevanju potrebno je i korisno da imamo smirenost i uzdržljivost. Da bismo rasli u veri i poznanju Božijeg Sina potrebna nam je i četvrta vrlina – strpljenje.

Da bismo bili strpljivi i istrajni u trpljenju naš Gospod odgovara na naše molitve tvrđom u veri – nepokolebljivošću. Peta vrlina duhovnog života i razvoja je pobožnost – poštovanje i posvećenost ugodnosti našeg Nebeskog Oca. Ljubaznost i srdačnost prema bližnjima upotpunjavaju vrednosti koje nas čine sličnijima našem Gospodu i Spasitelju. U ovoj riznici dragog kamenja i bisera, ljubav našeg Cara u našem srcu i životu usmerava, spaja i ispunjava sve vrline.

U Pričama Solomunovim 9: 1 Mudrost je nazidala Svoj dom na sedam stubova. U Isaiji 14: 12-19 naš Gospod govori protiv vavilonskog cara i upoređuje ga sa Sotonom lično. Suprotno Duhu Hrista, đavo gramzi da se uzvisi nad svima. Naš Spasitelj je Sav ispunjen zadovoljstvima Svog Oca. Takvom suprotnošću đavo se suprotstavlja našem Nebeskom Ocu i našem Gospodu Isusu Hristu. Bog je rekao Adamu: ne jedite plodove poznanja dobra i zla. Đavo laže ljudima.

Duh laži obećava mudrost i moć kroz prestup. Nauka našeg Gospoda u 2. Petrovoj 1: 5-7 je naš siguran pravac i rast. Nasuprot sedam stubova zdravog duhovnog života i sedam vrlina Zajednice u Duhu Hrista, vidimo aždaju sa sedam glava: 1. Umesto vrlina, pobuna i pokvarenost; 2. Suprotno znanju i razumevanju, neznanje i bezumlje; 3. umesto smirenosti, naglost i razjarenost; 4. Protivno primeru Spasitelja u istrajnom trpljenju, đavo ponavlja svoje laži.

On uporno dosađuje: „Tvoje breme je preteško! Trpljenju nema kraja!“ Naš Otac nas uči pobožnost. Sotona prikazuje bezbožnost kao naše pravo i

zadovoljstvo. Našem Ocu je mila naša uzajamna ljubaznost. Zli duh opadanjem stvara neslogu i nezadovoljstvo. Bratoljublje je velika dragocenost. Neprijatelj je pun sebičnosti i okrutnosti.

Sedmoglavo čudovište preti pokvarenošću, bezumljem i neznanjem, divljanjem ili besciljnom neodlučnošću i idolopoklonstvom. Još jedna glava aždaje se uzdiže besramnim hulama na Boga, prolivanjem krvi i razaranjem dobrih ostvarenja. Sasvim sigurno sve krune zverke su lažno zlato. U Stvaranju 19 anđeli Gospodnji ubeđuju Lota da prihvati Božije izbavljenje: Beži na onaj breg da ne pogineš. Lotov Neprijatelj uzvraća: O, ne! Ovaj bliži gradić je bolji...!

Na jedan ili drugi način cela porodica je propala. I to je poraz đavola: samo oni koji veruju laž propadaju; i predskazuju konačni poraz Sotone. Verni Avraam moli Gospoda za izbavljenje svog sinovca, Lota sa porodicom. Avraam se poziva na Božiju pravednost i milost za svoje bližnje a naš Gospod sačuva molitelja – Avraama. Irod je okrutno prolio krv male dece u Vitlejemu i okolini; sve osim Jedinoga Kojeg je toliko želeo da usmrti.

Do danas đavo ima iste krvničke namere ubice. Kako je sila Svetog Duha posvedočena i propovedanje Jevanđelja se rasprostire po krvničkom Jerusalimu, tako jača i progonstvo. Mesne i pokrajinske vlasti okrutno napadaju Crkvu u detinjstvu i razvoju. Ponovo Nenavidnik trpi neuspehe. U Telu Jagnjeta, u toj mladoj Zajednici iskupljenih, Njegova Moć trpljenja snažnija je od obesti Hristovog pobeđenog Protivnika. U Hristu mi smo sačuvani.

Čim neki grešnik oseti svetlost Istine Jevanđelja, čim se pojavljuju prvi znaci novog života u toj osobi, stari Zlotvor uzburka svoje bande zlih duhova da razori još nerođeno dete Nebeskog Oca. U pojedinim mestima Neprijatelj se skriva da ostavi utisak lakog obraćanja da bi iznenada napao – kao Kain na Avelja.

Rođenje ovog Deteta, dolazak tog Mesije – Spasitelja – odgovor je na molitve i čežnje svih naraštaja pobožnih od kad je čovek odpočeo svoj život borbe, muka i bola na ovoj zemlji. Spasenje je najveća potreba svake ljudske duše. Večni Sin Večnog Oca narečen u Stvaranju 3 pojavljuje sa kao ljudsko

novorođenče u početku jevanđeljskih knjiga.

3) Velika crvena aždaha imaše sedam glava, i deset rogova; i na glavama njenim sedam kruna. Grozno krvavo čudovište daje utisak samog đavola – lično. Nije uvek lako razlikovati samog kneza tame od njegovih robova u kojima on pokazuje veliku snagu u poglavljima 13. i 17. jer đavo se skriva iza svojih žrtvi da bi prevario i pobožne i izgubljene. Neki među žrtvama Sotone vrlo zlobno i žestoko nastoje da budu slični svom gospodaru.

Zver se diže iz mora u 13: 1. Ta zver takođe ima sedam glava i deset rogova. Kasnije u toj 13. glavi vidi se da su zver i aždaja u bliskom srodstvu, ali nisu isto biće. U 17. glavi pojavi se ista zver ponovo. U 12. stihu deset rogova predstavljaju deset vladara. Deset rogova se ne slažu u broju sa sedam krunisanih glava. Ako su rogovi na glavama, moglo bi se pretpostaviti da tri glave imaju po par rogova svaka, a četiri glave imaju samo po jedan rog svaka.

Đavo porobljava ljude na dva načina. Jedan način su lažna obećanja a drugi su zastrašujuće pretnje. Obično, oba načina su lukave laži. Ako naš Gospod ne spreči đavola, đavo napada zlikovački kako je teško i zamisliti. Sotona laže nama da nema svrhe u našem trpljenju ni vrednosti u našim naporima; da Bog ni ne mari za nas. Naš Gospod nas uči: Ja sam s'vama svagda do kraja sveta (Matej 28: 20). Ne sumnjam da je On uključio svo vreme i svako mesto:

Naš Bog nije zaboravan; Njemu je sve poznato. Iskustva Njegovih vernih glasnika i svedoka potvrđuju Nauku Svetog Jevanđelja: naš Gospod je uvek s'nama. On nosi naša bremena, On nas prihvati i podigne kad posrnemo; u Svoje naručje nas uzima kad smo iscrpljeni. On nas snabdeva istrajnošću i hrabrošću. On nam daje iskustvo Njegovog Prisustva, Mira i Radosti Spasenja.

U trpljenju Jov i Jovan su primili otkrivenja našeg Boga (Otkrivenje 1: 9-20 i Jov 42: 5). Kroz trpljenje Jakov je prenesen u večnu slavu, a Petar je izbavljen da se vrati mladoj Crkvi u Jerusalimu i nastavi rad u Jevanđelju (Dela 12: 1-11). Između sedam glava aždaje česti su sukobi i neprijateljstva kao da đavo mrzi sopstveno biće (Marko 5: 5). Njegove silnije glave koriste

oba roga: lažna obećanja i zastrašujuće pretnje.

Njegovi slabiji robovi uzdaju se u svoje laži i zavide jačima. Kako zli duh nema telesne sile u sebi, on se uzda u svoju moć prevare; pojava čudovišta je njegov način obmane – priviđenja kao i njegova lažna obećanja. On namami bezumnike u borbu za grešne đavolske strasti. Ako uspe da ih podčini, zloupotrebi ih za svoje mračne namere; ali, samo u granicama njemu nametnutim od Boga.

U 5: 6 Jagnje je Jedino vredno da potpuno izvrši namere našeg Nebeskog Oca. Jagnje je prikazano sa sedam rogova i sedam očiju ukazujući na sedam Božijih – Hristovih – Duhova neumornih, moćnih i uspešnih po celom svetu. ON je Svemogući, Svevideći i Sveznajući Bog Sin. Sotona prikazuje svojih deset rogova. Đavo je krvnik i otac laži. U njemu nema istine ni pravičnosti (Jovan 8: 44).

On je lažni bog grešnog čoveka i on već hiljadama godina izmišlja lažna božanstva. Njegova strast je prikazivanje Istine Jevanđelja na izopačen način veličanjem taštine, nadmenosti i laži da bi uzburkao svoje roblje na progonstvo Hristovog Tela na zemlji. Njegova velika želja je da nas odvoji od Spasa. On je najporazniji u celoj vasioni; jer ne može da ostvari nikakvo zlo neprimetno ili sakriveno našem Bogu Ocu.

Neprijatelj nema nikakve moći bez dopuštenja našeg Gospoda. Zašto Svemoćni dopušta Zlikovcu da toliko nazlobi svetu pa čak i deci Božijoj? Spominjem vam samo jedan primer između mnogih mesta u Pismu i brojnih iskustava naših savremenika. U Delima 6., 7. i 8. su neki značajni podatci iz života Stefana, vrlo darovanog brata u Hristu i odlučnog svedoka nasuprot protivnicima Jevanđelja. Taj glas Istine u lice njegovim robovima, đavo besno napada.

Javni napadi grešnika postaju otvoreni porazi. Pre nego gonitelji uspeju da ubiju Stefana, oni moraju da čuju više od jezgra Jevanđelja – tu Istinu koju toliko žele da uguše. Verni mučenik je preseljen u slavu našeg Spasitelja. Mnogi učenici se razilaze po drugim krajevima i propovedaju Nauku Spasenja u Hristu. Iz okova greha i Sotone naš Gospod je istrgao ozloglašnog zlotvora vernih, Savla iz Tarsa, i načinio ga Svojim apostolom!

Đavo je ponovo poražen u boju.

Vest pomirenja s Bogom odjeknula je kroz rimsku imperiju! Još jednom naš Gospodar Emanuilo je Pobednik – proslavljen među neznabošcima u srcu i životu vernih učenika. Kad podnosimo nevolje sa Hristom, mi sudelujemo u slavi Božijeg Jagnjeta. U svojim najvećim ostvarenjima đavo zarobi samo svoje ljude – duše bezumne koje veruju laž Zloga i voljno se predaju u okove greha i smrti. Verom i životom u Hristu Njegovi skupo iskupljeni, Njim su sačuvani.

4) Velika crvena aždaha ima sedam glava i deset rogova; na glavama njenim su sedam kruna; Rep njen odvuče trećinu zvezda nebeskih, i baci ih na zemlju. Kada i na koji način je đavo ostvario tako veliko zlo delo? Ovaj stih prikazuje osnovne osobine đavola: veliko krvavo sedmoglavo čudovište sa sedam kruna i deset rogova svojim repom ruši nebeske zvezde dole na zemlju. Pobunjenu trećinu anđela on uspeva da 'unapredi' u zle duhove osuđene zauvek.

Zato što su se okrenuli protiv svog Tvorca i slede duha propasti, umesto nebeskog blaženstva sad imaju u sebi muku, a prema svima - samo zlobu. Neprijatelj jednako vara – obmanjuje - čovečanstvo i jednako je pobeđen Duhom našeg Spasitelja. On podupire svoje zverke, svoje najbesnije roblje, da vladaju stolicima, umnožavajući pokvarenost i zlobu i da progone Hristove verne svedoke Jevanđelja. U njemu kipi gnjev jer je njegovo vreme kratko.

Njegovi najuspešniji robovi upropaste sami sebe: njihov život je vrlo kratak i često završen samoubistvom. U svojim zlodelima oni ne mogu da uspevaju ni trenutak duže od vremena koje im je naš Nebeski Otac odredio. U Isaiji 9: 5 lažni prorok je rep. Sotona je poglavar proroka obmane, a svi lažni proroci su njegove žrtve. Čudovište preti Detetu pre rođenja; čim je Dete rođeno, đavo nema moć nad Njim: tako nema moć ni nad novorođenima odozgo – u Hristu.

Sedam glava i deset rogova su zastrašujući i podmuklo primamljivi. Rep obara trećinu zvezda na zemlju. Sotonska snaga je u razbuktalim strastima grešnika predanih zlu. Sedam đavolskih usta ispaljuju velika obećanja dok

glave svetlucaju krunama lažnog zlata. Svim njegovim zavedenim žrtvama đavolske laži izgledaju kao najverovatnije činjenice; jer je njihov um opijen vinom besa i izopačenosti (14: 8). Svedočanstvo u Jakovu 1: 15 mora da se ispuni.

Samo naš Spasitelj pobeđuje đavola. Bez Hrista, našeg Spasitelja i Gospoda, mi smo nemoćni, beznadežni i mrtvi. U trpljenju i progonstvu, ili, u mirnom, neometanom napretku, u snazi mladosti, ili, na samrtničkoj postelji, u Hristu mi smo blagosloveni, pobednici, na putu večnog života, na stazi beskrajne slave našeg rassetog, vaskrslog i proslavljenog Gospoda Isusa Hrista.

5) Žena rodi muško, sina, koji će pasti sve narode palicom gvozdenom; i dete njeno bi uzeto k' Bogu i prestolu njegovom. Ovaj stih pokazuje sledeći korak u Otkrivenju. Posle velikog čuda u prva dva stiha i još jednog čuda u 3. i 4. stihu, gledamo čudo nad čudesima: novorođenče rođeno da vlada. Velika čudesa su neverovatna i nevidljiva telesnim očima grešnika, a deci našeg Nebeskog Oca ista čuda su otkrivena i jasno pokazana. On daje oči vere i duhovni vid.

Žena u porođajnim mukama ne bi sama mogla da se odbrani od pretnji strašnog čudovišta. Ona je sačuvana ukrasima i odbranom našeg svemoćnog Boga. Sam Bog lično zaodeva Svoje skupo iskupljeno Stado u sjaj Sunca Hristove pravednosti koje grozni neprijatelj ne može da otme (Jovan 10: 29). Još od samog početka strašna aždaja pobeđena je trpljenjem Božijeg Jagnjeta (1. Petrova 1: 19-20).

Pobeđeni Neprijatelj bestidno napada do danas i uvek gubi rat. U vremenima praotaca, sudija, proroka i careva, kadgod se Narod Božiji uzdao u Gospoda, ostao veran Božijoj Reči i čekao na pomoć Božiju, Neprijatelj je uvek bio pobeđen. Čim je rođeno dete Isus, naš Gospod, svi pali duhovi tame obesno su se podigli da unište Videlo Istine poslano nama sa Neba. Još jednom đavo pretrpi potpun neuspeh.

U Mateju 4: 1-11, u Marku 1: 13 i u Luci 4: 1-13, Sotona doživljava težak poraz. Bezgrešnost Božijeg Sina je neoboriva. Svaka borba i trpljenje Isusa potvrđuje neprestanu pobedu Videla nad tamom greha (Jovan 1: 5). Ovo

Dete je na prestolu Svog Oca – visoko iznad prestupa i zlih želja (Jovan 3: 13, Filibljanima 3: 20 i Efescima 2). U Mateju 26: 47 – 27: 54, u Marku 14: 43 – 15: 39, u Luci 22: 47 – 23: 47 i u Jovanu 18: 3 – 19: 30, vidimo jedan deo velike borbe.

Dok naš Iskupitelj telom podnosi neopisive muke i smrtno krvari, pravedni sud Boga za naš greh pada na Njegovu Dušu. Istovremeno tvrđava zla i sila oca Laži nezadrživo se raspada.

Sve zle tajne i zamke koje je đavo stvarao od početka, sve kule i tornjevi ponosa i nadmenosti, najlukavije prevare, najteži okovi i jarmovi, sve u šta se uzdao Zlotvor, sve se ruši u prah i pepeo kad ih Večni Vladar samo dotakne Svojom moćnom vladalačkom palicom u Svom zastupništvu grešnika koji Mu se obraćaju iskrenim kajanjem. Njegov skiptar vlada nad celim čovečanstvom i sudi svim narodima.

Njegova žrtva iskupljuje sve pokorne. Iskupljenom Stadu Njegova moćna palica osigurava večno jedru pašu i Vrelo Vode Života. Njihovo staro biće greha, njihovo postojanje u smrti smrvljeno je gvozdеноm palicom ovog Vladara a novorođeno dete Nebeskog Oca predano je nežnom staranju ljubavi ovog Pastira nad pastirima. ON ljubi Svoje jaganjce. Hristov skiptar nikad ne zakida niti popušta u svojoj savršenoj Božanskoj pravednosti i pravosuđu.

ON je primio na Sebe našu osudu i večnu smrt sažetu u Njegovom trpljenju i smrti na stubu mučenja i srama. Osuda nepokajanih grešnika proteže se kroz beskraj večnosti (2: 11; 20: 6, 14 i 15; i 21: 8). Predlažem da saslušate snimke razgledanja jevanđelskih knjiga – delove koji sadrže razumevanje osude, spasenja, večnost u slavi i večnost u smrti.

6) Žena pobeže u pustinju gde imaše mesto pripremljeno od Boga, da se onamo hrani hiljadu i dvesta i šezdeset dana. U toku porođaja žena je podnosila bolove i napor, a sad je utekla u divljinu. Zajednica iskupljenih duša na zemlji često trpi i podnosi, uvek naporno radi i pobeđuje.

To su delovi divnog sunčanog sjaja Gospodnje blagodati; to je Hristova ukrasna odeća Njegovom Stadu u divljini gde je naš Pastir i Vlasnik pobedio i razoružao kušača, prevaranta i zlikovca. U divljini buntovni Jevreji padaju i

'ostave svoje kosti u pustinji', a silna vojska vernih Izrailjaca se rađa. Ilija u divljini prima Božije slavno otkrivenje. U divljini Jovan propoveda.

U divljini naš Gospod nahrani mnoštvo malim brojem hlebova i ribe; a zapoveda učenicima da prikupe ostatke da ništa ne propadne (Jovan 6: 5-13). Lot je više voleo grad nego divljinu i njegova porodica je propala. U divljini Bog Avrama nazva Svojim prijateljem Avraamom. U Stvaranju 24: 63 Isak obožava Boga i sretne svoju nevestu, Reveku. Čitamo u *Jevrejima 13: 10-15* značajne reči.

Imamo, pak, oltar od kog oni ne smeju jesti koji služe skiniji. 11) Jer kojih životinja krv unosi poglavar sveštencički u svetinju za grehe, onih se telesa spaljuju izvan logora. 12) Zato Isus, da osveti narod krvlju svojom, izvan grada postrada. 13) Toga radi da izlazimo k Njemu izvan logora, noseći Njegovu sramotu. 14) Jer ovde nemamo grada koji će ostati, nego tražimo onaj koji će doci.

15) Kroz Njega, prema tome, da svagda prinosimo Bogu žrtvu hvale, to jest plod usana koje ime Njegovo priznaju. Slepom grešniku željom grešnog zadovoljstva gradovi su središta uživanja i razuzdanosti; divljina mu je pretnja gubitka grešnih prilika. Dušama iskupljenim u Hristu, što je veća udaljenost greha i bezakonja, to manje je ometana naša pažnja i pribranost u obožavanju, bratoljublju i svedočanstvu pobožnosti.

Ta divljina nije besciljno lutanje; to je potpuna zavisnost od našeg Nebeskog Oca i Njegovog staranja punog ljubavi i sigurne zaštite. Naš Gospod je pripremio sigurnost i bezbednost za nas u našem potpunom odbacivanju ponosa, taštine, telesnih želja i želja očiju (Marko 7: 21-23; Dela 14: 15; Rimljanima 1: 21 i 13: 14; Galatima 5: 16-17; Efescima 2: 3 i 1. Timotiju 2: 9).

Hristova Zajednica u divljini obiluje hranom, pićem i čistim radostima; odvojena od grada greha i sveta u tami. Cela Sveta Reč Božija je naš Nebeski Hleb Života. Neba Vojska sjedinjava se sa pristavima Gospodnjim da nas hrani. Nikakvi otrovi grešnog sveta ne mogu biti bezopasna zamena za bistru Vodu Života, čistotu, skromnost i jednostavnost koje teku sa usana našeg Gospoda Isusa.

Ta carska gozba nebeskom hranom je naš neprestani blagoslov, naša

svakodnevna potreba i naša obaveza prema našoj duši i prema svima sa kojima delimo Hleb Života. Dokle nas naš Otac drži na ovoj zemlji da proglasimo Jevanđelje Spasenja u Hristu, mi smo prvi koji živimo u Nauci.

7-8) I posta rat na nebu. Mihailo i anđeli Njegovi udariše na aždahu, i bi se aždaha i anđeli njeni. I ne nadvladaše, i više im se ne nađe mesta na nebu. Knjiga proroka Danila može nam pomoći da razumemo ove stihove. U 10: 12-13) Glasnik s'Neba rece mi: Ne boj se, Danilo, jer prvog dana kad si upravio srce svoje da razumevaš i da mučiš sebe pred Bogom svojim, uslišene biše reči tvoje, i ja dođoh tvojih reči radi.

Ali knez carstva persijskog staja mi nasuprot dvadeset i jedan dan; Mihailo jedan od prvih knezova dođe mi u pomoć; tako ja ostah onde kod careva persijskih. Čim je Danilo počeo da se moli Bogu i da posti, Bog je Danila video i čuo. Božiji odgovor je odmah spreman, ali Danilo ne čuje taj odgovor dok se tri sedmice posta i molitve ne navrše. Knez persijski sprečava Božiju poruku i delo tri sedmice. Božiji knez Mihailo pomaže Gospodu.

Odgovor od Boga doseže do Danilovog razumevanja. Naš Gospod još uvek radi na persijskim carevima. Naš Svemogućí Tvorac stvorio je vasionu bez pomoći nekog bića stvorenog kasnije (Stvaranje 1). Isaija 45: 23 i Rimljani 14: 11 svedoče da nema sile ni moći nad Bogom. Ko je onda taj knez persijski da spreči Božiju poruku Danilu 21 dan? Matej 26: 54 pokazuje našeg Gospoda Isusa u potpunom izvršavanju Reči Božije.

Neki Njegovi razlozi nam nisu jasni u sadašnjosti. To je naša prilika da se u punom poverenju uzdamo u Njega: On živi i deluje za savršeno zadovoljstvo Oca; strpljivom, nježnom ljubavlju vodi nas u napredak (Jovan 16: 12-13). Naš Spasitelj nam javlja da je Njegovo rukovođenje spremno za nas prema našoj sposobnosti da nosimo, koristimo i služimo na dobro. Mom shvatanju pomaže i Danilo 10: 1.

Bog upotrebljava cara Kira za Svoju svrhu (Jezdra 1), ali Danilo ne treba da dopusti persijskom duhu da spreči, ograniči niti zamagli Danilovo jasno razumevanje prikaza i otkrivenja koja mu Gospod daje. Mi se ne smemo pouzdati u ljudsko prijateljstvo nego samo u našeg Gospoda Boga. Ne smemo dopustiti pretnjama i strahu da upravljaju nama. Dajmo čast

Gospodu, imajmo poverenje u Njegovu moć i dobrotu. Njega poslušajmo.

Poštujemo vladare i vlasti našeg Vladara radi. Sva naša borba je pod staranjem našeg Spasitelja (Marko 9: 28-29; Dela 10: 30, 13: 3 i 14: 23). Čim je Danilovo srce spremno za Gospodnju poruku, jasno je otkrivenje; dotle su nam molitve potrebne. Nema sile tame koja se može odupreti jednom zračku Hristove Istine. U Jovanu 8: 12 ON je naša Svetlost. U Danilu 10 rat (nebeskih sila protiv aždaje) događa se u Danilovoj veri i razumu.

Ovde, u Otkrivenju 12: 7, gledamo rat na nebu. Da li je taj rat bio suviše blizu Božijeg prestola? Da li su Božija sigurnost i udobnost bile ikada u opasnosti? U Jovanu 18: 6 naš Spasitelj stoji pred bandom zlikovaca, a oni padaju pred Njim. U Filibljanima 3: 20-21, Naše je življenje na nebesima, otkuda i Spasitelja očekujemo Gospoda svog Isusa Hrista, Koji će preobraziti naše poniženo telo da bude jednako telu slave Njegove, po sili da može sve sebi pokoriti.

U 1. Korinćanima 8: 4-5 ... znamo da idol nije ništa na svetu, i da nema drugog Boga osim jednog; ako i ima idola koji se bogovi zovu, ili na nebu ili na zemlji, kao što ima mnogo bogova i mnogo gospoda... Celo lažno nebo je 'nastanjeno' mnoštvom lažnih bogova; to su plodovi grehom zamračenog uma pod vlašću duha tame. Ovde u 12: 7, (a u Danilu 10) nastavlja se borba Istine Spasenja protiv idola i drugih laži koje je telesan čovek primio od oca Laži.

Prema značenju imena – ko je kao Bog – Mihailo i njegovi anđeli predstavljaju sve Božije glasnike: one koji silaze sa Neba i one koji su na putu u Nebo. Aždaja i njeni glasnici – vojska zla – su svi zli duhovi i svi robovi greha i tame. Iako je Neprijatelj pobeđen mnogo puta, rat se nastavlja dugo vremena i beleži masu pobeda našeg Vojskovođe. Rat je na Nebu i svaki boj je označen novom pobedom Nepobedivog - nad pobeđenim; u tu Istinu nemajmo nikakve sumnje.

Jagnje Božije uvek pobeđuje. To je rat za Nebesko Carstvo i Gospod, naš Car nad carevima neprestano nas uči i vežba da budemo Njegovi verni borci (Matej 13: 24-30 i 47-50; 22: 1-14 i 25: 1-13). Aždaja i njeni anđeli nisu pobedili! Mihailo i njegovi anđeli nisu ovde proglašeni 'pobednici'; zašto?

Svi Hrišćani zajedno i svaki pojedini borci su Velikog Cara. Svi su pobeđnici samo u Hristu, našem Jagnjetu Božijem. Svi idoli su ništavilo (1. Korinćanima 10: 19-20).

Đavo je zaista lažni bog idola i Laži. Gde su bogovi Egipta, Persije, Vavilona, Rima, Asteka, Inka i Maja? Gde su idoli novije istorije? faš-isti, kapital-isti, komun-isti, ate-isti, nacional-isti i kolikogod ih 'isti'h ima? Da li je koji stvorio raj kakav su svi obećavali? Svi su pobeđeni i bačeni u svoj prah; njihove nade propale su zanavek; ipak jadnici u okovima greha lutaju u tami i obmani još uvek obožavajući beživotni prah sotonske pobune.

Đavo i njegovi anđeli su zbačeni! Svi idoli neznabožačkog zamišljanog neba popadali su! Jedino krotko Jagnje Božije žrtvovano na Golgoti zanavek je Pobeđnik na Nebu i u srcima Njegovih vernih putnika, poklonika i boraca na zemlji. U Hristu svi Njegovi su pobeđnici a u svima skupo iskupljenima živi i upravlja Duh Večnog Pobeđnika. Pustinja greha je bojno polje Hristove pobeđe!

9) Zbačena bi aždaha velika, stara zmija, koja se zove đavo i sotona, koja vara sav vasioni svet, i zbačena bi na zemlju, i anđeli njeni zbačeni biše s njom. U Stvaranju 3 čitali smo o toj staroj zmiji kako je 'stvorila' prvu laž i osudila sebe 'doveka'. Večna vladavina našeg Cara nad carevima i Gospoda nad gospodarima nikad ne prestaje. Blagoslovi od Boga Avelju i ispravljanje ponuđeno Kainu u Stvaranju 4 svedoče o Božijoj blagodati.

Svi ljudi koji celim srcem mole za Božiju milost i spasenje, nalaze Oca u Sinu. Svi koji uporno odbacuju poziv na milost i spasenje ostaju na putu osude samih sebe i najposle završe u propasti. Hrišćani su često progonjeni ali u Hristu oni su uvek na strani sigurne pobeđe. Bilo u obesti ili u lukavstvu, đavo uvek na kraju bude poražen. Milost spasenja od Boga u Hristu pokazuje se u življenju i svedočanstvu svih vernih. Naše svedočanstvo može biti oko nas i širom sveta.

Proglasom Jevanđelja našeg Gospoda Svetlost Istine i Spasenja pronosi se kroz celo čovečanstvo. U Otkrivenju naš Nebeski Otac izliva obilnu svetlost i slavu na naš razum da bismo videli Sina Božijeg kakav zaista jeste. Još jednom nam je dano više prosvete da vidimo Duh našeg Spasitelja

posvedočen u Njegovim glasnicima Jevanđelja. Ponovo vidimo Neprijatelja pobeđenog i oborenog. Opet vidimo našeg Gospoda Isusa – Pobjednika – i, slavimo Oca u Hristu.

Kad zadivljeni obožavamo Božije Veličanstvo, ON nas ispunjava snagom pobjede u Njemu. Kad smo svesni propasti našeg protivnika, kad znamo da je njegov uspeh samo prividan, kad je Jevanđelje našeg Gospoda naš oslonac, naša duša nije obuzeta i nošena vrevom sveta u tami i grehu; naša radost u pobjedi našeg Gospoda sjedinjava se sa proslavom Neba i Nebeskog Carstva na zemlji u obožavanju Cara večnog spasenja; jer je Njegova sila i slava večna.

10) Čuh glas veliki na nebu koji govori: Sad posta spasenje i sila i carstvo Boga našeg, i oblast Hrista Njegovog; jer se zbaci opadač braće naše, koji ih opadaše pred Bogom našim dan i noć. Nebeski odjek ispunjava naš um i srce: spasenje, moć i carsko vladništvo našeg Boga Oca potvrđeni su u Njegovom Jedinorodnom Sinu, našem Gospodu, Hristu Isusu.

Sve optužbe Protivnika protiv nas, oborene su u Hristu za nas, kad smo mi u Njemu i On je u našem biću. Optužbe đavola su neprestane; on je uporan. Njegova namera je da nas ubedi praznovericama: da se uzdamo u blagodat Božiju u grehu na greh; da verujemo u pomirljivost sa grehom, da budemo nemarni, besciljni i besposleni. Blagodat našeg Boga je u Hristu i u Hristu Božija blagodat je neograničena.

Njegova blagodat je protiv greha, za posvećenje i revnosnu službu. On nas čini odlučnim i poniznim, mudrim i skromnim. Đavolsko jevanđelje je obmana. Sotona hvali i nudi samohvalu naše – ljudske – vrednosti, uzvišavanje i tajno ili otvoreno obožavanje sebe. Đavo se bori da nas navede na lažni put spasenja zasluženog ljudskom vrednošću ili ostvarenog čovečijom nadmoćnošću; taj 'put spasenja' je put propasti!

Kad se mi potpuno oslanjamo na blagodat Božiju, Neprijatelj nastoji da nam prikaže naš greh većim od moći iskupljenja u žrtvi Hrista. Nastavimo veru i uzdanje u Spasitelja i odanu pokornost Gospodu. Znajmo da Opadač nema nikakvo pravo niti ikakvu moć protiv Jevanđelskog Gospodara, isto tako Lažov nema sile nad Gospodnjim Jevanđeljem.

Ne dajmo njemu moć nad nama našim verovanjem u njegove laži i praznoverje ljudi. Imajmo poverenje u našeg Spasitelja i nastavimo u odanosti Njegovoj vlasti nad nama. Samo On je Bog i drugog boga nema. Kad osećamo upornost Zloga, budimo istrajni u Blagoslovenom. Strpljenjem Jagnjeta odbimo obesne nasrtaje.

11) Oni ga pobediše krvlju Jagnjetovom i rečju svedočanstva svog, i ne mariše za život svoj do same smrti. Anđeli i glasnici Hristovog Carstva na zemlji imaju isti um: u njihovom srcu je Carstvo Božije. Krv Jagnjeta je naše trajno očišćenje od našeg greha. Bićemo progonjeni i imaćemo trpljenje jer živimo pobožno – u Hristu. Neki među nama mogu biti podignuti u pravo svedočanstvo mučenika. Svi smo vođeni Duhom i Istinom da umiremo svaki dan grehu.

Grešno je verovanje i pouzdanje u svoju pravednost. Duh Božiji nas vodi da umiremo grehu svaki dan i da živimo u Hristu; da rastemo u veri i poznanju Sina Božijeg (Rimljanima 6: 11-13; 8: 10; 1. Korinćanima 15: 31; Efescima 4: 13 i 1. Petrova 2: 24). U stvarnom Hrišćanskom življenju naša duša i telo su osvećeni – posvećeni – gospodarstvom ljubavi Hristovog Duha: u radosti ili žalosti, u trpljenju ili veselju, u zdravlju tela ili bolesti, u imanju ili nemaštini.

U Hristovom Duhu uvek je stvarnost svrhe, utehe i napretka. Ako se suočimo sa nasilnom smrću, svesni smo trpljenja našeg Spasitelja za nas i, kroz nas. Mi smo udovi Njegovog Tela i kad ostavimo svoje posmrtno ostatke na zemlji, mi smo Njegovi udovi više nego ikad pre toga (Filibljanima 1: 20-23). Mi ne možemo ljubiti 'naš' život nego Njegov. Mi smo umrli. Mi smo Njegovo vlasništvo. ON je naša večna Nagrada (Stvaranje 15: 1). Otac nagrađuje Sina u nama!

12) Zato veselite se nebesa i vi koji živite na njima. Teško vama koji živite na zemlji i moru, jer đavo siđe k vama, i vrlo se rasrdio, znajući da vremena malo ima. U Luci 10: 20 i u Mateju 5: 12 nebeska radost je blagoslov našeg Nebeskog Oca u srcima Njegove dece na zemlji. Sav Narod nebeskog uma uključen je u tu nebesku radost (Efescima 4: 23; Filibljanima 1: 27; 2: 5; 3: 15; 4: 7). Svesni smo da je naš Neprijatelj pobeđen i oboren.

Ta istina je naša radost i razlog besa Sotone. U Hristu imamo savršen primer

ne davanja mesta Neprijatelju (Jovan 14: 30). U Zajednici Hrišćanske ljubavi Iskupljene duše imaju način življenja koji je blagosloven sadržinom obilja čistih radosti koje svet zamagljeno obećava ali nikada ne može da ostvari. Sva obećanja najvećeg Grešnika su udice u mamcima. Bog je Svom Narodu podario mnoga izbavljenja kroz otpor prevarama i pokvarenostima.

Naš slavni Gospodar je naša Velika Nagrada još na zemlji i mnogo više u večnosti. Sotona može da napada u svom besu; u Hristu mi smo zaštićeni. Kad podnosimo zlobu i progonstvo, mi znamo da je naša nagrada velika. Naš Neprijatelj nema milosti ni prema svojim robovima. Njihove nade zemaljskog dobitka i uživanja često se pretvore u gorko razočarenje, duboki bol i očajanje. Svet često podnese razaranja i okrutna krvoprolia.

Ako bi svet živeo u svojim najpoželjnijim uživanjima do smrti, život u grehu još uvek bi bio strašna tragedija (Luka 16: 19 i nadalje). Đavo i njegovi anđeli zbačeni su u stihu 9. U 12. stihu čitamo: Teško vama koji živite na zemlji i moru, jer đavo siđe k vama, i vrlo se rasrdio, znajući da vremena malo ima. Posle pada na zemlju, kako su zli i zbačeni nastavili svoje delatnosti na zemlji? Da li bi to mogao biti deo proglašenja „Teško vama“.

Iskupljeni i prosvetljeni vide svaku pobunu protiv vrhovne vlasti našeg Gospoda kao veliki pad – baš kao što i jeste u stvarnosti. Izgubljeni, slepi i mrtvi u grehu vide nepokornost Bogu sasvim prirodnu sebi. Uticaj i vlast Sotone izgleda grešnima kao prirodan stav; čak i kao poželjan način prevare. U Isaiji 5: 20-23 oglašena su tri zla:

Teško onima koji zlo zovu dobro, a dobro zlo, koji prave od mraka svetlost, a od svetlosti mrak, koji prave od gorkog slatko a od slatkog gorko. Teško onima koji misle da su mudri, i sami su sebi razumni. Teško onima koji su jaki piti vino i junaci u mešanju silovitog pića. Koji pravdaju bezbožnika za poklon, a pravednima uzimaju prava. Ova tri zla su put velikog zla u 12: 12. Naš Gospod je Svet i Čist; On nikad nije pomirljiv prema grehu.

On Sam je skupo isplatio naš otkup. Naš um i srce pripada Njemu; On se stara za nas. Đavo besni i žudi da zlostavlja Božijeg Sina, ali mrzi pobeđu Hrista. Sotona strasno ubija Stefana; ali, ogorčen je ulaskom mučenika u slavu koju je Zlikovac zanavek izgubio - kad je sam sebe osudio. Vreme mu

je kratko. On čezne da muči Jova da bi pravednik pao u zamku pobune. Bog je izveo Jova do pobeđe i obdario ga je poznanjem uzvišenije i snažnije Zajednice sa Bogom.

Neprijatelj bi hteo da Lazar padne u duhovni i duševni poraz da ogorčeno optuži Boga za svoje patnje; Bog šalje anđele Lazaru. To imanje nemaju ni najbogatiji carevi grešnog sveta. Takvu pobeđu ne ostvare ni najsilniji osvajači palog čovečanstva. Đavo upravlja cara Iroda da umnoži grozne zločine; umesto dugog života i vladanja, Bog šalje crve da skrate zločine.

Zaista je vreme ograničeno đavolu; i ako bi imao mnogo duže vreme i veće mogućnosti, zli duh ne bi bio zadovoljan; jer on je beskrajna zloba. Pobeđa i trijumf našeg Cara večno traje. On se zanavek proslavlja u obožavanju Njegovog izbranog stada u Zajednici sa svom vojskom nebeskom. Vernošću u našem Spasitelju mi se useljavamo u nebeski život na zemlji. Naš Gospod nas čuva od života u grehu da ne poverujemo u lažnu sreću i pođemo putem propasti.

13-14) Kad vide aždaha da zbačena bi na zemlju, gonjaše ženu koja rodi muško. I ženi dana biše dva krila orla velikog da leti u pustinju na svoje mesto, gde će se hraniti vreme i vremena i po vremena, sakrivena od lica zmijinog. (Pogledajmo 6. stih ponovo.) Aždaja je bila svesna svog pada, ali ne pre njenog zbacivanja. Bog je tom anđelu dao obilan život i neizmerne prilike da se divi celom Carstvu Božijem i da uživa u Božijoj blagodati i Veličanstvu.

Kad je taj anđeo zaželeo da isproba neke postupke izvan blagodati Božije kao uzdizanje samog sebe i ponižavanje svoje braće lažnim optužbama, on je znao da to nemože biti ugodno Bogu. Možda nije znao koliko će njegovo nevaljalstvo da ga košta. Pošto je samovoljno pao, Sotona neprestano traži sebi žrtve. On nema sposobnosti ni za jedno dobro delo (Jovan 8: 44). Đavo uvek primamljuje ljude obećanjima velikog uživanja u nepoznatim iskustvima.

On laže grešnicima da ta sreća ne nađena u grehu je samo korak ispred njih – u sledeće prestupu zapovesti Tvorca. Kad život u grehu postane jaka navika, Neprijatelj ubeđuje žrtve da ih je Bog tako stvorio pa je sasvim

prirodno za njih da trče za grešnim željama i da ne treba da osećaju krivicu ni odgovornost za svoj greh. Kad bi ljudi u okovima bili sposobni i voljni da misle razumno, oni bi shvatili đavolsku prevaru: da on pojačava okove u kojima se oni već nalaze.

Bog je stvorio čoveka odgovornog za svoje odluke i dela. Svaka osoba odricanjem svoje odgovornosti i obaveze Bogu može samo da dokaže da je u zamci Zloga. Prestupima Božijih uputstava pobožnosti i pravdanjem sebe, grešnik pada sve dublje u zamračenost svog uma i pokvarenost svog srca; tako pojačava lance svog ropstva opasnom Neprijatelju.

Zatvaranjem očiju pred Istinom i odvrćanjem od Boga, niko ne može da promene činjenice: Bog osuđuje svaki greh. Velika strast Sotone je nanošenje svakog mogućeg zla i muke pobožnim ljudima koji su izbavljeni od vlasti greha. Življenjem u Hristu mi smo u sigurnosti.

Ako sumnjamo u Istinu i ne prihvatamo celim srcem potpunu Božiju vlast nad nama, Njegovu mudrost, blagodat i ljubav prema nama, mi već padamo u zamke Neprijatelja kao naši pretci: Adam i Eva. Vera u Hrista i vernost Njemu protivi se tom Protivniku (Jakov 4: 7 i 1. Petrova 5: 8-9). Novorođenče u 5. i 13. stihu uključuje početak vere u Hrista u srcima novo-obraćenih: Zlikovac napada i Zajednicu svedoka i nove učenike.

Svaki veran učenik, svaka verna Zajednica u nastojanju da iznese Jevanđelje grešnicima i da im objavi poziv Hrista, napadnuti su i progonjeni do same granice koju je naš Gospod postavio da ograniči Neprijatelja. Aždaja ne može da učini ma kakvo zlo protiv našeg Gospoda i Spasitelja lično, ali pokušava sve moguće teškoće i nevolje protiv novijih učenika.

Đavo napada kroz ljudski strah, želje i potrebe tela, obeshrabrenje kroz članove porodice, poslove i susede. Među 'prijateljima' u grehu možda će biti i takvih koji će žaliti novo-obraćenog zbog 'mnogih dobara njihovog sveta'. Usred svog otežavanja i progonstva, žena dobija velik par orlovskih krila. Vernici ispunjeni Duhom našeg Gospoda Isusa primaju veliku snagu koja ih uzdiže iznad straha i briga za privremene udobnosti, zemaljsku budućnost i imovinu.

U trpljenju prisustvo našeg Gospoda je sjajnije; želje taštine i zadovoljstva

telesnog sveta slabe i isčezavaju. Snagom odlučnosti mi uzlećemo što dalje od telesnost i što bliže Izvoru namirnica za život, rast i razvoj naše duše. U 6. stihu žena se sklonila u divljinu. Od 6. do 14. stiha mnogi divni događaji su se dogodili. Božiji narod je snabdevan izobilno. Vojska proglašava Jevanđelja napreduje.

Sotona i zli anđeli su otkriveni i prepoznati po njihovoj pokvarenosti. Sile tame su pobeđene i izbačene iz Hristove Zajednice. Narog Videla proslavlja snagu Hrista i Veličanstvo Boga Oca. Krv Spasitelja očišća i osvećuje Njegov Narod. Da li je Zmija promenula svoj način progonstva? Da li je Žena napustila svoju jarku odoru? Da li mi neosetno sve manje cenimo od Oca primljene blagoslove u Hristu? Da li nam je Božija milost postala obično stanje?

Da li je naše svedočanstvo olabavilo; zanemareno? Da li nam je ugađanje telu važnije od blagodati Spasitelja? Kolikom broju među sedam crkava Gospod naručuje da razgledaju kako žive pred Bogom? Neki verni učenici izdržali su gonjenje i nevolje, a kad su se našli u vremenu primirja i zemaljskog napretka, ti isti učenici promenuli su svoje zanimanje i radno mesto: nisu više stražari na osmatrčnici; sad su radnici za zemaljske vrednosti.

Naš Neprijatelj je obesan ali i podmukao. On može da nam se približi pod maskom prijateljskog osmeha. Ne dajmo se prevariti u vremenu olakšanja, imovnog napretka i prividnog prijateljstva sveta oko nas: đavo uvek lovi. Naš Zlotvor uvek nastoji to isto: da nas uhvati u zamku njegove pokvarenosti i zlobe. Skromnost je jak štit protiv taštine (1. Timotiju 2: 9 i Efescima 6: 13 i nadalje). Šta se događa sa Ženom; šta ona radi? U 6. stihu beži u divljinu.

U 14. stihu treba da se vrati na svoje mesto u divljini uzletanjem na krilima velikog orla. Ako bi Žena u bezposlenosti bila, našla bi se u ozbiljnoj opasnosti. Kad u našoj borbi podižemo pogled našem Gospodu, On nam daje krila (4: 7). Ova krila velikog orla su silna i uspešna samo u jednom smeru: natrag ka Vrelu vere i spasenja da uzletimo srdačnom i naprednom revnovanju za Očinsko zadovoljstvo.

U Njegovom Duhu primamo novu radost spasenja da uzlećemo sve bliže primeru Emanuila. Naše mesto, naš pravilan položaj je u Hristu našem Spasitelju: u Njemu je Hleb života. Nema zdrave hrane i čiste vode života u svetu taštine, ponosa, bezposlenosti, besciljnosti i ostvarenja grešnog čovečanstva. Taj Hleb Nebeski, to Vrelo Života traje 'vreme, vremena i pola vremena'. Još jednom uporedimo 6. i 14. stih.

Gledamo istu priliku: Žena odevena u sjajnost. Ista divljina; isti Izvor duševnih namirnica – Večno Jevanđelje Spasenja u Hristu; slična udaljenost i sklonište – što dalje od uticaja aždaje. Trajnost je prikazana u 6. stihu u 1.260 dana, a u 14. stihu tri i po vremena: opet isto to. (360+720+180=1260 dana. 12 meseci +24 meseca +6 meseci = 42 meseca.) Zaštita, sigurnost, uteha, udobnost i svi dobitci su ostvareni u Hristu.

Sve naše potrebe namirene su kroz našeg Spasa doklegod smo na ovoj zemlji u telu na putu u večnu slavu. Slava i Veličanstvo našeg Cara nad carevima i Gospoda nad gospodarima ispunjava celu vasionu. Verujmo, imajmo poverenje u Njega i slušajmo našeg Vlasnika u svemu da i naše duše ispuni Carstvom Svetog Duha. Svet ceo nema blaga tog koje je spremno svakom u Stadu Pastira Nebeskog.

15) Zmija ispusti iz usta svojih vodu za ženom kao reku, da je utopi u reci. Đavo se bori da nas obuzme njegovom prividnom veličinom. On se nadima mnoštvom naroda na njegovoj strani; pod njegovom vlašću. On se trudi da utiče na potrebe i osećanja našeg tela. On preti opasnostima da bi u nama umnožio brige i strah od teških dana koji možda dolaze ako sledimo Hrista. Ne zaboravimo da je Sotona iskusan i lukav lažov.

Njegova moć je priviđenje slabog uma. U Hristu mi smo u sigurnosti i obilnim blagoslovima. Naš Gospod nam je javio unapred da ćemo imati borbu i trpljenje; ali nećemo nikad biti ostavljeni – sami; naš Dobri Pastir stara se za nas. Naš moćni Osvajač vodi nas kroz mnoge pobede ka triumfu u večnoj slavi.

Samo jedan je Put Života i vredan je življenja i umiranja. Svaki drugi put je neuporedivo teži i opasniji. Sva postignuća u grešnom životu samo su gubitci u poređenju sa bogatstvom u Spasitelju.

16) Zemlja pomože ženi, i otvori zemlja usta svoja, i proždre reku koju ispusti zmija iz usta svojih. Moć, Veličanstvo, snaga i mudrost našeg Tvorca su u celoj vasioni. Nikakva sila tame ne izbegne vlast našeg Nebeskog Oca. On je ograničio delovanje Zloga u vremenu, prostoru i snazi. Božija pomoć može stići kroz neočekivane okolnosti.

U 12. stihu žitelji Neba imaju um nebeski: to su verni Hrišćani. Državljeni zemlje telesnim, zemaljskim umom dobrovoljno robuju grehu i Sotoni. U 16. stihu svet tame i sama zemaljska priroda, pomažu vernike i proglašavaju Jevanđelja. Zemaljska pomoć može biti ne svesna ili sasvim drugih namera. Našem Bogu je moguće i zle namere sveta da okrene na korist i dobitak Svom Narodu.

Stvoreni smo po obličju našeg Stvoritelja da imamo ljubav i obožavanje prema Njemu; da želimo Njegovu ljubav i blagoslove. Posle pada još uvek imamo neke ostatke prvobitnih težnji. Ti ostatci su poremećeni grešnim željama i zbunjeni grešnim namerama. U Luci 6: 32 grešnici imaju neki stepen i oblik ljubavi. Oni žele ljubavnost i prijateljstvo u granicama njihovog načina življenja i običaja.

U vreme progonstva neki grešnici su tajno pomagali Hrišćanima; ponekad su čak dovodili u opasnost svoju udobnost i sigurnost. Izgleda mi da neko osećanje krivice i Božije osude nikad ne isčezne potpuno iz ljudske duše. U vreme svoje moći Rimokatolička crkva je okrutno zlostavljala Hrišćane a pod vlašću komunizma neki Katolici i sveštenici su nam tajno pomagali. Neke vođe Komunističke partije su tajno pomagale progonjene vernike.

Neki učenici sakriveni u prirodi – daleko od naseljenih mesta – otkrili su u prirodi mnogo pomoći za osnovne potrebe života u telu. Iznad svih ovih podataka nadvija se mudrost, moć i staranje ljubavi našeg svemoćnog Nebeskog Oca. Jedan brat mi je ispričao deo svog svedočanstva. Dok je još bio u svetu i grehu bio je uzet u vojnu službu (u 2. svetskom ratu). Usred okršaja obuzela ga je panika.

Pre toga je mislio da on ne veruje u Sveto pismo ni u stvarnost Božijeg suda, a sada se osetio na ivici bezdana večne propasti. U svom srcu zavapio je Gospodu: O, Bože! Ako me spaseš od smrti sada, neću se nikad vratiti u

greh! Pokorno ću slediti Gospoda Isusa! Kiša hitaca se nastavila po tlu i predmetima oko njega. Njegova vojna odeća je bila izrešetana puščanim metkovima, ali on nije bio ranjen! Bio je sačuvan od smrti... Još dugo je nastavio život u grehu...

Narušio je svoje zdravlje otrovima i razvratom. Rešio je da se oženi i, imao je vrlo nesrećan brak. Neshvatljivo je izbegao teške povrede i smrt u saobraćajnoj nesreći, ali strah od Božijeg suda ga je obuzeo toliko da je opet povikao Gospodu. Ovaj put je nastavio u molitvama i pokorio se svom Spasitelju. Samo nekoliko godina revnosne službe obeležile su kraj njegovog putovanja na zemlji. Njegovo priznanje ostalo je ohrabrenje koje sam delio sa učenicima.

Ponekad neupućeno mnoštvo grešnika slepo sledi svoje vođe i vlasti su toliko zaposlene da nemaju vremena za progonstva Hrišćana. Povremeno, podržavane vođe množine se sukobljavaju sa vlastodršcima pa ni jedna strana ne vidi potrebu za borbu protiv uticaja Jevanđelja. Vera u našeg Iskupitelja jača je od poplave đavola i tame; sile zla ne mogu nas odvući sa temelja u Hristu (Luka 6: 47). Gospodnja je zemlja! 'Otvora svoja usta' kad i kako naš Car odredi.

17) Zmija se razgnevi na ženu, i otide da se pobije sa ostalim semenom njenim, koje drži zapovesti Božije i ima svedočanstvo Isusa Hrista. Žena je sada na Nebu, u Knjizi Božije Reči – za nas – i, u Zajednici Ostatka koji se ne spaja sa lažnim i bezživotnim naukama koje se pozivaju na Jevanđelje a uče nepokoravanje našem Gospodu Isusu Hristu i žive u grehu.

U 1. O Carevima 19, svedoči Ilija, veran i poznat prorok Gospodnji, u vreme velikog otpada i bezakonja. Usred progonstva i krvoprolića Ilija je želeo da umre (4. stih): nije video znake izrailjskog vraćanja Bogu. Gospod mu je poslao poduže spavanje – odmor – i nebeskog glasnika sa obrokom jela i pića u divljini. Posle dobrog jela Ilija dobro odspava još jednom. Anđeo se vrati sa još jednim jelom i uputstvom: predstojeće putovanje je preveliko za čoveka.

Hristova 'hrana odozgo' snabdeva izdržljivost za napredak u dobrom smeru i za dobro svedočanstvo vernih. Na kraju osmog i u devetom stihu Ilija je

udaljen od ma kojeg suvernika...; možda više usamljen nego ikad pre. U toj udaljenoj divljini Ilija doživi najlepšu Zajednicu kakvu jedan pravednik može zaželeći. Gospod Bog nad silama otvori mu takvo otkrivenje koje uzdiže verne kroz mnoge vekove. Posle tog prikaza Ilija dobija nova uputstva.

U 18. stihu Naš Gospod javlja Iliji da je (Bog) sačuvao Ostatak Pravovernih. Ilija nije sam. Njegova vernost je Božija važna namera. Isaija 53 počinje pitanjima: Ko je verovao naše svedočanstvo? Kome se otkrila desnica Gospodnja? U 2. stihu Najlepši Sin čovečiji (prema psalmu 45: 2,) od svih koji su ikada bili na zemlji, nema lepote vidljive slepim i gluhim grešnicima: nepoželjan je. Bezgrešnog Hrista preziru strastni grešnici u 3. stihu.

Pitanje (Iliji): Šta radiš ovde? zapisano je za nas u 1. O Carevima 19: 9 & 13 i 'Ko je verovao' naše propovedanje u Isaiji 53 ostaju i za nas. Treba nam spreman odgovor. U Svojoj Reči naš Gospod ima sve odgovore potrebne nama. Poverenjem i uzdanjem u našeg Spasa i Gospoda, mi ne možemo promašiti najbolje nagrade i dobitke na našem putovanju kroz svet i, u večnosti.

U Rimljanima 9: 27 su reči Isaije 10: 5 pa nadalje o Ostatku – jedno značajno otkrivenje: 'Velike svetske sile' su sredstva našeg Tvorca – za Njegova ostvarenja. Naš Bog ima Svoju svrhu u svemu što dopusti da se dogodi. Kako se Izrailj namnožio u Egiptu, tako se jedan spašen ostatak vraća iz asirskog ropstva. U ovoj, 12. glavi u 5. stihu rođeno je Dete i uzeto Bogu i prestolu Njegovom. Ovo je jedna od 'velikih skraćenica' u ovoj knjizi.

Kada, kako i zašto je to Dete uzeto, uzvišeno u najviši položaj, moć i slavu? O tome svedoči i uči cela Knjiga Svetog Pisma. Tako je Isaija 10: 22 jedna dugačka istorija – sažeta a tako je i ovaj 17. stih ove 12. glave. U 14. stihu sve potrebe Žene su zbrinute. U vidljivom Telu Hristovom, vernom svojoj Glavi, svi udovi su u sigurnosti jer 'vrata paklena' ne pobeđuju Crkvu Isusa. U 15. stihu Neprijatelj upotrebljava sva svoja zla da upropasti to Telo.

Dok se Telo drži svoje Glave nad sobom, Neprijatelj je neuspešan. Šta označava Žena i Ostatak? Za aždaju izgleda da su oboje isti ili, jedno isto. Ja nemam sumnje da će na kraju, prema celom Svetom Pismu, celo Telo svih iskupljenih duša biti ujedinjeno u proslavi našeg Oca i Spasitelja. U

međuvremenu Ostatak pravo-vernih je na zemlji. Zmija besni na Ženu i ratuje protiv semena Žene. Neprijatelj može napasti pojedince, mesne ili pokrajinske zajednice Hrišćana.

U načinu, nama neobjašnjivom, naš Gospod vlada vasionim svetom i ograniči namere besnog Zlotvora. Gospod u sadašnjem vremenu nije dopustio opšte progonstvo po celom svetu, ali naš rat se nastavlja. Sotona ne napada svim silama vernike koji imaju ime a nemaju dela. Zašto da ih istrebi? Oni su mu često najbolji pomoćnici. On se bori protiv Tela svih koji drže zapovesti Božije.

Koji imaju Svedočanstvo Isusa Hrista uvek su napadnuti i uvek imaju uspešan način odbrane u srdačnoj vernosti Gospodu i neprestanom protivljenju đavolu. To su naše molitve, naša borba i naš cilj. Ovo mora biti naše ostvarenje u sili Gospodnjeg Duha: uvek poverenje i poslušnost našem Gospodu i Spasitelju; neprestano protivljenje đavolu. To je naša pobeda u Hristu i Njegovo Gospodarstvo Ljubavi u našem življenju.

Reč nas ne uči da želimo nepotrebne muke. Mi radimo za žetvu na njivi našeg Vlasnika i razumemo mogućnost nekih potreba... Kad staza našeg življenja sledi primer Spasitelja, mi imamo mnogo razloga za zahvalnost. Naš Gospod se vratio u Svoju slavu kroz neizmerno trpljenje (Luka 24: 26 i Dela 3: 18). Mi smo upućeni da sledimo Njegov primer (Rimljanima 8: 18; 2. Korinćanima 1: 5 i 1. Petrova 4: 13-14).

Ne zaboravljajmo priču o Lazaru u Luci 16: 20-22 i Stefanov pogled na Nebo u Delima 7: 55-56. Ova divna svedočanstva omogućuju nam da sebi predstavimo Gospodnju veličanstvenu dobrodošlicu iskupljenim dušama pri ulasku u Njegovu slavu. Obuzeta neopisivim obožavanjem svaka novodošla duša pozdravlja Ga usred mnoštva vojske nebeske koja blista oduševljenjem Njegove pobede.

Svako naše iskustvo pobede u našem duhovnom putovanju jeste naša pobeda u Hristu i Njegova pobeda u nama. Svaka naša neposlušnost je jak razlog za pokajanje. Svako istinito pokajanje ispunjeno je iskrenom žalošću zbog naše nepostojanosti i člvrstim rešenjem da se u greh ne vraćamo. Tim načinom – po milosti Njegovoj – naš poraz je pretvoren u Njegovu pobedu.

Ostatak je u ratu. Protivnik napada Ženino seme.

Više puta Sotona napada nasiljem i okrutnim gonjenjem. Ponekad on nudi sva carstva sveta ili samo zadovoljenje neke osnovne potrebe kao što je glad (Luka 4: 3-5). Jedno je uvek isto: đavo se bori protiv Boga. Bog šalje Jonu u Nineviju; đavo viče: Beži u Tars; samo suprotno Bogu! Božija zapovest Joni je određena za jedno posebno delo: nisu svi proroci poslani mnogobšcima. Bog je pozvao Mojsija da vodi Izrailja iz ropstva u Izlasku 3: 10.

Niko drugi nije dobio tu istu službu. U Delima 10: 12-13, naš Gospod šalje Petra da posluži mnogim, različitim ljudima. Mnogim učenicima je predana zapovest propovedanja Jevanđelja Jevrejima i svim narodima. U Jovanu 1 poziv 'Hajde za Mnom' upućen je jednom broju učenika.

U Mateju 25: 31-46, zapovesti ispunjene ili propuštene su: nahrani gladne, napoj žedne, gostoprimstvo putnicima, posete bolnima i zatvorenicima, odevanje 'golih'; ukratko: dela milosti i ljubavi kome god i koliko god je moguće. U Luci 14: 33, zapovest je opšteg smisla: odricanje svega što imam - odricanje delima - ne samo rečima. Budimo u molitvi da nam Gospod daje razumevanje.

Zdravo razumevanje je u svetlosti Hristove Nauke. U svakom našem nastojanju vernosti našem Bogu, naš Protivnik nas napada. Njegovi napadi su neprestani; nekad u nasilju i okrutnosti, nekad lukavi i podmukli, više puta prevarljivo prijateljski. Vrlo je značajno za nas razumevanje Gospodnjih reči i uputstva da se krećemo svesrdno kako nas On vodi. Naš Neprijatelj se bori da nas zavede ili natera u bilo šta protivno našoj vernosti i odanosti našem Spasitelju.

Težnja Sotone je da nas odvuče iz Zajednice Hristovog Duha u mlakost; iz mlakosti u nedoslednost; iz nepostojanosti u prihvaćenu neposlušnost i najposle u otvorenu pobunu i odmetništvo. Put suprotstavljanja našem Nebeskom Ocu jeste put gubitaka, propasti i smrti. Poverenjem i poslušnošću našem Iskupitelju i Gospodu mi primamo razum i snagu za život i rast u videlu Jevanđelja Istine.

Đavo nam laže da nas ubedi u našu svetost, pravednost i ostvarenja. On je

Laža i otac laži. Ako bi naš ponos bio 'opravdan', to bi bilo naše lično svedočanstvo, a ne svedočanstvo Hrista, našeg Gospoda. Kad smo odani Spasitelju, kad ljubimo našeg Oca Nebeskog, kad mrzimo greh i želimo spasenje grešnika, mi znamo da to nije naša vrsnoća.

Znamo da blagodat našeg Spasitelja i snaga Njegovog Duha radi u našem srcu i svakodnevnom življenju da donosi plodove pravednosti i hrišćanskog čovekoljublja. Svojom snagom mi smo - ništa.

Smerno priznanje naše nedovoljnosti u svemu i revnosno odavanje slave i časti našem Nebeskom Ocu - nama otkrivenog u Njegovom ljubljenu Sinu - neprekidan rast u veri i poznanju Božijeg Sina, to je naše svedočanstvo Isusa Hrista. Kad imamo Njega, naš Neprijatelj je pobeđen, mi smo izbavljeni, Jevanđelje je proglašeno, a naš Car nad carevima, Gospod Isus Hristos uvek je proslavljen.